

Otrais prasības pamats: prasītāja uzskata, ka atbildētāji esot pārkāpuši vienlīdzīgas attieksmes principu un diskriminācijas aizliegumu, kas ir noteikts LESD 18. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantā, dalībvalstu vienlīdzības principu Līgumu priekšā, kas ir noteikts LES 4. panta 2. punktā, un – ciktāl Tiesa to uzskata par nepieciešamu – LESD 95. panta 1. punktu.

Trešais prasības pamats: prasītāja uzskata, ka atbildētāji esot pārkāpuši LESD 91. panta 1. punktu.

Ceturtais prasības pamats: prasītāja uzskata, ka atbildētāji esot pārkāpuši LESD 91. panta 2. punktu un LESD 90. pantu, to lasot kopsakarā ar LES 3. panta 3. punktu, un LESD 94. pantu.

Piektais prasības pamats: prasītāja uzskata, ka atbildētāji esot pārkāpuši LESD 34. un 35. pantu, – pieļaudami pārkāpumu, kas nav attaisnots ar LESD 36. pantu, – un LESD 58. panta 1. punktu, lasot to kopsakarā ar LESD 91. pantu, vai, pakārtoti, LESD 56. pantu.

(¹) OV 2020, L 249, 49. lpp.

Prasība, kas celta 2020. gada 26. oktobrī — Ungārija/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-551/20)

(2021/C 19/38)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ungārija (pārstāvji: M. Z. Fehér un K. Szijjártó)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi

Prasītāja lūdz Tiesu atcelt:

- Regulas (ES) 2020/1054 (¹) 1. panta 6. punkta c) apakšpunktu un 2. panta 2. punktu, kā arī – papildus – visas ar šīm normām nedalāmu veselumu veidojošās tiesību normas.
- Regulas (ES) 2020/1055 (²) 1. panta 3. punktu, ciktāl ar to tiek grozīts Regulas Nr. 1071/2009 5. pants, tā 1. punktu papildinot ar jaunu b) apakšpunktu, kā arī – papildus – visas ar šīm normām nedalāmu veselumu veidojošās tiesību normas.
- Direktīvas (ES) 2020/1057 (³) 1. pantu vai pakārtoti – tās 1. panta 6. punktu, kā arī – papildus – visas ar šīm normām nedalāmu veselumu veidojošās tiesību normas.
- piespriest Eiropas Parlamentam un Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pamati saistībā ar apstrīdētajām Regulas 2020/1054 normām

Regulas 2020/1054 **1. panta 6. punkta c) apakšpunktā** esošā norma – saskaņā ar kuru regulāros iknedēļas atpūtas laikposmus un jebkuru iknedēļas atpūtas laikposmu, kas ir ilgāks par 45 stundām un ir kompensācija par iepriekšējiem saīsinātiem iknedēļas atpūtas laikposmiem, nevar izmantot transportlīdzeklī – praksē neesot piemērojama, jo piemērotas atpūtas telpas neesot pieejamas pietiekamā daudzumā. Ar šo prasību tiek uzlikts nesamērīgs slogs tiesību subjektiem – transportlīdzekļu vadītājiem un transporta uzņēmumiem –, un likumdevēji esot pieļāvuši acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Acīmredzama kļūda vērtējumā esot arī tas, ka likumdošanas procesa gaitā netika vispār izvērtēta apstrīdētajā tiesību normā noteiktajām prasībām atbilstošu izmitināšanas vietu pieejamība, skaits vai atrašanās vieta, lai gan šajā ziņā tika pausti nopietni iebildumi.

Ungārijas valdība uzskata, ka Regulas 2020/1054 **2. panta 2 punkts**, kurā ir noteikts termiņš, kādā transportlīdzekļiem ir jābūt aprīkoti ar otrās paaudzes viedo tahogrāfu (V2), esot prettiesisks. Pirmkārt, pieņemot šo tiesību normu, likumdevēji esot pieļāvuši acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpuši samērīguma principu, jo tie neizvērtēja ekonomiskās un sociālās sekas, kas izriet no termiņa saīsināšanas. Otrkārt, likumdevēji esot pievēluši saimnieciskās darbības subjektu leģitīmās cerības un pārkāpuši tiesiskās pašāvērtības un tiesiskās drošības principus. Treškārt, minētā norma neatbilst LESD 151. panta otrajā daļā izklāstītajai prasībai par Savienības ekonomikas konkurētspējas uzturēšanu, jo uz transportlīdzekļiem, kas pieder uzņēmumiem, kas ir iedibināti valstīs, kuras nav Savienības dalībvalstis, pašlaik netiek attiecināta līdzīga prasība, un tāpēc šiem uzņēmumiem ir skaidra konkurences priekšrocība salīdzinājumā ar Savienības uzņēmumiem.

2. Pamati saistībā ar apstrīdētajām Regulas 2020/1055 normām

Ungārijas valdības ieskatā, noteikums, ka transportlīdzeklim ir jāatgriežas ik pēc astoņām nedēļām, neatbilst samērīguma prasībām un liecina par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo Eiropas Parlaments un Padome nav nekādi izvērtējuši šo jauno prasību ekonomiskās un sociālās sekas, kā arī ietekmi uz vidi, un tāpēc šim iestādēm esot trūcis jebkādas substanciālas informācijas par to, vai šī jaunā prasība ir vai nav samērīga. Tādējādi likumdevēji esot pārkāpuši arī piesardzības principu, jo nav izvērtējuši šā pasākuma ietekmi uz vidi. Saskaņā ar šo pasākumu transportlīdzekļiem būs daudzus gadījumos jāatgriežas bez kravas, un tā rezultātā Savienībā būs lielas oglekļa dioksīda emisijas.

Minētā prasība esot pretrunā arī diskriminācijas aizliegumam, jo tā atšķirīgi ietekmē pārvadātājus, kas ir iedibināti Eiropas Savienības vidienē, un pārvadātājus, kas ir iedibināti tās perifērijā, jo īpaši t.s. "ES-13" dalībvalstīs. Saskaņā ar LESD 91. panta 2. punktu un LESD 94. pantu likumdevējiem būtu bijis jāņem vērā šo valstu īpašie apstākļi un būtu bijis jāatturas no tāda tiesiskā regulējuma pieņemšanas, kas savu seku ziņā ir diskriminējošs.

3. Pamati saistībā ar apstrīdētajām Direktīvas 2020/1057 normām

Ar galvenokārt izvērīto prasījumu Ungārijas valdība lūdz atcelt Direktīvas 2020/1057 1. pantu, kurā ir izklāstīti "īpaši noteikumi par transportlīdzekļu vadītāju norīkošanu darbā". Tā uzskata, ka šie "īpašie noteikumi" esot prettiesiski, jo transportlīdzekļu vadītāji, kas veic starptautiskos pārvadājumus, nav uzskatāmi par personām, kas veic starptautisku pasākumu Direktīvas 96/71/EK 1. panta 3. punkta a) apakšpunkta izpratnē, un līdz ar to viņiem nevar būt piemērojamas minētās direktīvas normas.

Pakārtoti Ungārijas valdība lūdz atcelt Direktīvas 2020/1057 1. panta 6. punktu tāpēc, ka likumdevēji neesot ievērojuši vienlīdzīgas attieksmes prasību, jo attiecībā uz divpusējiem pārvadājumiem direktīvas 1. panta 3. punktā noteiktais izņēmums neietver t.s. kombinētos pārvadājumus vadītāja pavadībā. Tāpat saistībā ar šo normu Ungārijas valdība apgalvo, ka neesot neviena pētījuma par tās ietekmi, un šajā ziņā likumdevēji esot pārkāpuši samērīguma principu un pieļāvuši acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1054 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko Regulu (EK) Nr. 561/2006 groza attiecībā uz minimālajām prasībām par maksimālajiem transportlīdzekļa ikdienas un iknedēļas vadīšanas laikiem, minimālajiem pārtraukumiem un ikdienas un iknedēļas atpūtas laikposmiem un ar ko Regulu (ES) Nr. 165/2014 groza attiecībā uz pozicionēšanu ar tahogrāfu palīdzību (OV 2020, L 249, 1. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1055 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1071/2009, (EK) Nr. 1072/2009 un (ES) Nr. 1024/2012, lai tās pielāgotu norisēm autotransporta nozarē (OV 2020, L 249, 17. lpp.).

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2020/1057 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko attiecībā uz izpildes nodrošināšanas prasībām groza Direktīvu 2006/22/EK un attiecībā uz Direktīvu 96/71/EK un Direktīvu 2014/67/ES nosaka īpašus noteikumus autotransporta nozarē strādājošo transportlīdzekļu vadītāju norīkošanai darbā, un groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV 2020, L 249, 49. lpp.).